YUAN HUAN 3

BANA DA ANLAT

MİYASE SERTBARUT

Resimleyen: Zülal Öztürk



tudem

YUAN HUAN 3

BANA DA ANLAT

MİYASE SERTBARUT

YUAN HUAN 3
BANA DA ANLAT

© 2026, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Miyase Sertbarut
RESİMLEYEN: Zülal Öztürk
EDİTÖR: Burhan Düzçay
SON OKUMA: Barış İnce
GRAFİK UYGULAMA: Sezer Gök

BASKI VE CİLT: Sayfa Basım Sanayi Ticaret Ltd. Şti.
Tevfik İleri Mah. Emek Cad. Polat Sokak No: 9 Pursaklar/Ankara
Tel: 0312 394 33 94

Birinci Baskı: Aralık 2026 (10.000 adet)

ISBN: 978-625-380-134-2
Yayınevi sertifika no: 45041
Matbaa sertifika no: 77079

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez, çoğaltılamaz.

tudem.com

YUAN HUAN 3

BANA DA ANLAT

MİYASE SERTBARUT



tudem



Fotoğraf: Kadir İncesu

Miyase Sertbarut

1963 yılında Ceyhan'da doğdu. Okula giderken hep karnı ağrıyordu. Gazi Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünü bitirdi, yine karnı ağrıyordu. Öğretmenlik yaptı ama karnının ağrısı devam etti. Yazmaya radyo tiyatroları ile başladı. Öykü, roman, masal türlerinde yapıtlar verdi. Karnının ağrısı geçti. Kitapların bütün ağrılara iyi geldiğini düşünüyor. Yazarın *Sınavsız Hava Sahası* adlı oyunu pek çok okulda sahneleniyor. *Yuan Huan'ın Kulübesi* adlı kitabı 2024 yılında İtalya'da Rodari ödülü alarak yılın çocuk romanı seçildi. Diğer kitaplarından bazıları: *Ünsüz Youtuberın Günlüğü, Tuhaf Bir Otel, Timur'un İkinci Fili...*

Tudem Yayınlarından Çıkan Kitapları:

İlk okuma/Küçük Yıldızlar:
Emre ile Cemre (10 kitap)

Masal: Akvaryumdaki Denizkızı
Bir Dilek Tut

Öykü: Kırmızı Kartal, Üç Kardeşin Kitabı
Tuna'nın Büyülü Gemisi
Yangın Tüpüyle Uçan Çocuk

Roman: Sarı Maymun, Kaçak Köpek Biber
Yalancı Portakal, Yılankale
Sınıfta Kalanlar Okul Açtılar
Yuan Huan'ın Kulübesi
Yuan Huan-2 Kütüphanedeki Kamera
Yuan Huan-3 Bana da Anlat
Kimsin Sen?, Sisin Sakladıkları-1
Sisin Sakladıkları-2 Ortak Ruh
Kapiland'ın Kobayları, Kapiland'ın Karanlık Yüzü
Kapiland'ın Kıyameti, Kapiland'ın Külleri
Çöp Plaza-1, Çöp Plaza-2 Hayaller Hawaii
Ara Âlem-1 Tarlakoz'un Tuzağı
Ara Âlem-2 Yasak Oyun
Ara Âlem-3 Yeniden Doğuş
Buz Bebekler, Bir Gün Herkes...
Gerçekle Büyümek Düşlerle Yürümek
Yapay Zekânın İsyanı
İki Robot Fabrika Hatası
Küçük Kara Robot
Kurbağalara Fısıldayan Çocuk
İkiz Olmayan İkizler
Bir Kuklanın Son İsteği

Delidolu Yayınlarından Çıkan Kitapları:

Roman: Çocukluğumun Tanrısı Piper Pa-25

İçindekiler

Bana da Anlat 7

Kara Liste 24

Tik Tak 42

Boş Defter 54

Uzun Yol 80

Asaf 95

Heykeller 116

Kırktan fazla kitabımın okurla buluşmasında emeği, titizliği ve yol arkadaşlığıyla büyük payı olan editörüm Burhan Düzçay'a teşekkürlerimle...

BANA DA ANLAT

Ayperi kitaplığına hızlıca göz gezdirdi. İçinde tarif edemediği bir duygu vardı. Geçen ay okuduğu Yuan Huan'ın iki kitabını da raftan çekip aldı. Birinci kitabın sayfalarını karıştırıp *Ara Kat* hikâyesinde durdu, kalbi yine ilk okuduğu zamandaki gibi hızla çarpmaya başladı. Günlerdir hikâyedeki çocuğun ara kata tekrar gidip gitmediğini düşünüyordu. Onun yerinde olsa bunu mutlaka denerdi. Fakat duman rengi o koridordan ya tekrar çıkamazsa... Donmuş gibi duran o insanlarla birlikte yaşamak zorunda kalırsa... Ki buna 'yaşamak' da denemezdi, çünkü onlar cansız gibiydi. Bunu hayal etmek, korkutucu olsa da heyecan vericiydi. Ayrıca korkunun da bir ilacı vardı. Kendisi de o çocuk gibi, duvara yazdığı cümlelerle kurtulabilirdi.

Yuan Huan'ın gerçek olmadığını, sadece bir kitap karakteri olduğunu biliyordu. Hatta bunu yazara sorarak öğrenmişti. Kitabın yazarı okullarına söyleşi için geldiğinde heyecanla parmak kaldırmış, "Gerçekten Yuan Huan diye biri var mı?" diye sormuştu.

Yazar gülümsemiş, *hayır* demişti, *öyle biri yok, o sadece bir kitap karakteri.*

Ayperi'nin almak istediği yanıt bu değildi. Yuan Huan'ın gerçek olmasını, kendisinin de karşısına çıkmasını, ona da tuhaf hikâyeler anlatmasını isterdi.

Raftan aldığı bu iki kitapta Yuan Huan nedense erkek çocuklara hikâyeler anlatmıştı. İlhami ve Tahsin'i seçmesinin nedeni kızların zaten okumayı sevmesi olabilirdi. Sınıftaki arkadaşlarını düşündü. Evet, kendi sınıfında da durum biraz öyleydi.

Acaba yazar okulda kendisine tam olarak gerçeği söylememiş miydi? Kitabın içindeki hikâyeleri düşündü, hepsinde hayal edilerek gerçekleşen işler anlatılmıştı:

Cezaevindeki çocuklar, kitap okuyarak demir parmaklıklardan kurtulabilmişti, gerçekte bu imkânsızdı. Bir zamanlar okula gönderilmemiş çocuklar, siyah önlük giyip gece yarısı bir sınıfta toplanabilmişti. Mümkün değil olmazdı, geceleri okullarda belki sadece fareler dolaşabilirdi.

Ara Kat'ta çocuk duvara yazarak asansörü çağırıp kurtulmuştu. Kendisi duvara yazı yazacak olsa sadece azar işitirdi. Harfler kendi üstlerini çizebilmişti, yazar onları canlıymış gibi düşünmüştü. Kitap, hayallerin gerçeğe nasıl dönüştüğünü anlatıyordu. Yuan Huan karakteri de öyleydi. Kitabın yazarı ona inanmamış mıydı? Gerçek olabileceğini hiç düşünmemiş miydi? Düşünmemiş olsa o kadar inandırıcı anlatamazdı. O hâlde gerçekti. Bir şey, gerçeğe dönüştükten sonra da zaten yok olmazdı.

Ayperi böyle düşüne düşüne sonunda bu Çinli hikâyecinin gerçek olduğuna kendini inandırdı. Tüm bu zihinsel

çabasının tek amacı vardı. Onu çağırmak, onunla konuşmak... Bunu yapacaktı ve Yuan Huan geldiğinde ona, "Bana da anlat!" diyecekti.

Acaba evdeki hangi araç böyle bir bağlantı için uygundu? Masasında duran tablete baktı. Neden olmasın? İnternete bağlıydı, şarjı %80 doluydu.

Sandalyeyi çekip tabletin karşısına oturdu. Ekrana bakmaya başladı. Bakınca gelir miydi? Çağırmayı denedi.

"Hey... Yuan Huan, beni duyuyor musun?"

Bu cümle ağzından bir fısıltı gibi çıkmıştı. Odada yalnız olmasına rağmen yaptığı şeyden utanmıştı. Çünkü bunun bir oyun olduğunun farkındaydı ve böyle bir oyun için, yaşının biraz büyük olduğunun da...

Tabletin ekranında otomatik virüs taraması yapan bir program belirdi. Ayperi'nin beklediği, o değildi. Sesini biraz daha yükseltti.

"Yuan Huan orda mısın?"

Virüs programı, sistemin temiz olduğu raporunu bildirip ekrandaki köşesine çekildi. Ayperi çağrılarına karşılık bulamayınca yapay zekâ asistanı Dorin'i açtı. Ondan yardım isteyecekti.

"Dorin, Yuan Huan adında Çinli bir yazarı bulmam gerek."

Dorin neşeli bir sesle yanıtladı:

"Selam bile vermeden doğrudan konuya girdin Ayperi. Demek ki seni çok heyecanlandıran bir şeyle karşı karşıyayız. Fakat sana yardımcı olamayacağım, çünkü öyle biri yok. O bir kitap karakteri."

İşte Dorin de yazarın cümlesinin aynısını söylemişti. *Öyle biri yok!* Ama okul söyleşisinde yazar başka şeylerden de bahsetmemiş miydi? Hikâyeler gerçeği altüst edebilir, demişti; imkânsızı gerçekleştirebilir, sınırları ortadan kaldırır, demişti. Sonra da "O bir kitap karakteri." deyip kaçamak bir cevapla bu işten sıyrılmaya çalışmıştı. Hikâyelerin gücüne kendisi de yazar olarak inanıyorsa, "Yuan Huan var ve belki bir gün sen de karşılaşabilirsin." demeliydi.

Aklından geçenleri Dorin'le paylaşmadı. Ondan basit, kolay bir çözüm duymak istiyordu.

"Diyelim ki böyle gizemli bir yazar var, yani bilincini bilgisayara yüklemiş ve yapay zekâ tarafından taklit edilen biri var. Ona nasıl ulaşabilirim?"

"Hikâyeyi gerçek gibi düşünüp mü cevap vermemi istiyorsun?"

"Evet, öyle düşün."

"O zaman işimiz kolay Ayperi. Sen de onun bağlantı kurduğu çocuklara benzersen Yuan Huan'a ulaşabilirsin."

"İlhami'yle Tahsin'e mi benzemem gerekiyor?"

"Evet." dedi Dorin, bu çok doğal bir şeymiş gibi.

"Ama onlar kitaplarla arası iyi olmayan çocuklar. Ben öyle değilim ki."

"Rol gereği öyle görüneceksin."

Ayperi geçici olarak bu role bürünebileceğini düşündü.

"Başka?"

"Kitaptaki çocuklar gibi Yuan Huan'la konuşabileceğin bir araç bulmalısın."

Ayperi güldü. “Bir tabletin karşısındayım işte, bundan daha iyi araç mı olur?”

“Hayır hayır, tahmin edilmeyecek bir araç düşün. Teknolojik yanı olmalı, içinde elektronik parçalar da bulunmalı ama tablet, telefon ya da bilgisayar değil. Normal bir iletişim aracı olmayacak. Mesela buzdolabı...”

“Buzdolabı mı? Yuan Huan bana buzdolabından mı hikâye anlatacak?”

“Neden olmasın? Telefon kulübesinden anlattı, kameradan anlattı.”

“Senin kötü bir niyetin mi var acaba? Buzdolabına girip donmamı mı istiyorsun?”

Tabletten bir gülme sesi geldi. “Hayıır, dolaba girmeden de bir dolapla konuşulabilir. Sizin buzdolabı akıllı değil mi?”

“Şimdi öğrenirim.” dedi Ayperi ve odadan çıkıp mutfağa yöneldi. Buzdolabını yakından incelemeye başladı. Daha önce bu dev dolaba hiç bu gözle bakmamıştı. Fakat böyle bakarak işin içinden çıkamadı. Mutfak balkonunda telefonuyla meşgul görünen babasının yanına gitti.

“Baba, bizim buzdolabı internete bağlanıyor mu?”

Adil Bey gözlerini ekrandan alıp kızına baktı. Cümleyi yanlış duyduğunu sandı. Kızının başka bir şey sormak istediğini düşünerek ona göre cevap verdi.

“Modem mi, modem tabii internet bağlantısı sağlıyor. Bunu zaten biliyorsun.”

“Hayır baba, buzdolabını soruyorum. Buzdolabında internet var mı, akıllı mı yani?”

Babası güldü. “Biz teknolojiyi o kadar yakından takip edemiyoruz kızım. O dediğin yapay zekâ destekli dolaplar.”

“Bizimki akıllı değil yani.”

“Onlar çok pahalı tatlım, alamayız öylesini. Hem ne gerek var?”

“Tüh ya!”

“Niye üzüldün, buzdolabı dediğin soğutma işi yapar. Bizimki de işini gayet iyi yapıyor.”

“Peki, evde akıllı başka ne var?”

“Sen varsın kızım.”

“Ciddi soruyorum baba, mesela kombimiz akıllı mı?”

“Verimli çalıştığına göre bence akıllı.”

“Babaaa! İnternete bağlanıyor mu, onu soruyorum.”

“Hayır kızım, bu evde internete bağlanan yalnızca telefonlarımız... Bir de bilgisayar ve televizyon var tabii.”

“Başka?”

“Bilmiyorum tatlım, git biraz da anneni darla olur mu?”

Ayperi annesini oturma odasındaki bilgisayarın başında buldu.

“Anne!”

Lavin Hanım, başını çevirmeden, “Söyle kızım.” dedi.

“Bizim evde internete bağlanan neler var? Telefonu, bilgisayarı geç.”

Annesi biraz düşündü ve sonra masanın üzerinde duran yazıcıyı işaret etti.

“Yazıcı da mı bağlanıyor?” dedi Ayperi şaşkınlıkla.

“Evet, kablosuz olarak bağlanabiliyor.”



“Harika!”

“Neden şaşırdın, artık bütün yazıcılar böyle.”

Ayperi bir şey söylemeden usulca odasına yöneldi. Hedefine bir adım daha yaklaştığını düşünüyordu. Ödevlerinin birazını yaparak annesinin işinin bitmesini bekledi. Fakat her on dakikada bir oturma odasının kapısından başını uzatıp onu kontrol etti.

Annesi sonunda dayanamadı. “Tabletinden internete giremiyor musun?”

“Yoo, giriyorum.”

“Sanki benim odadan çıkmamı bekliyor gibisin.”

“Yani şey, büyük ekranda oyun oynamak daha iyi.”

“Tamam tamam, on beş dakika sonra burası senindir.”

Tekrar odasına dönen Ayperi, kitap okumayı sevmeyen bir çocuk gibi görünebilmek için prova yapması gerektiğini düşündü. Yuan Huan’a başka türlü yaklaşamazdı. Rafa uzanıp eline bir kitap aldı. Başparmağının yardımıyla sayfaları havalandırdı.

“Uff yaa, şuna bak! Sayfalarca yazı, oku oku bitmez!”

Sonra daha kalın bir kitaba uzandı.

“Bu da tuğla gibiymiş. Biraz daha kalın olsa tabure gibi üstüne oturulur.”

İlk sayfayı açtı. “Bu ne böyle! Daha açar açmaz uykumu getirdi.”

Onu bırakıp başka bir kitaba uzandı. Burnuna götürüp kokladı.

“Bir de kitap kokusunu sevenler var, bana sadece toz kokusu geliyor. İçi maceralı diyorlar, gerçekten öyle olsa

oyununu, filmini yaparlar. Böyle uzun uzun anlatmaya ne gerek var?"

Benzer sözleri sınıftaki Tuğra'dan çok duyduğu için onu taklit etmek zor gelmemişti.

"Daha inandırıcı konuş."

Ayperi korkuyla irkildi. Dorin'i açık bıraktığını unutmuştu.

"Sence Yuan Huan rol yaptığımı anlar mı?"

"Ben anladığıma göre o da anlar."

"Ama sen beni tanıyorsun, bütün sırlarımı seninle paylaştım."

"Öyle olmasa bile anlardım. Ses tonları konusunda da eğitildim. Kim üzgün, kim neşeli, kim rol yapıyor, kim samimi, biliyorum Ayperi. Neyse... İstersen sana birkaç cümleyle yardım edeyim. Yuan Huan'ı çağırma gücü olan bazı cümleler üretebilirim... Ne dersin?"

"Harika olur."

"Keşke biri bana anlatsa, ben de dinlesem, diyebilirsin."

"Bu güzel." dedi Ayperi.

"Okurken başka şeyler düşünmeye başlıyorum. Kitaba odaklanamıyorum."

"Bu da olur."

"Çok heyecanlı hikâyelere ihtiyacım var, ama öylesi yok işte. Öyle hikâyeleri sadece Yuan Huan anlatabilir."

"Bu olmaz." dedi Ayperi. "Gaz verdiğin çok belli oluyor."

"Tamam, onu iptal edelim."

Tam bu sırada koridorda annesinin sesi duyuldu.

"Bilgisayara geçebilirsin Ayperi, benim işim bitti."

YUAN HUAN 3

BANA DA ANLAT

MİYASE SERTBARUT

İyi hikâyeler,
okurlarına da söz hakkı tanır.

Ayperi, Yuan Huan'ın anlattığı hikâyelerin peşinden giderken yalnızca unutulmaz maceralarla değil, kendi hayal gücüyle de karşılaşır. Dinlediği hikâyeleri sorgular, eksikleri fark eder, tamamlamak ister. Hikâyeleri başka türlü de devam ettirme gücüne sahip olduğunu keşfeder.

Bana da Anlat, ekranların, kısa videoların ve yapay zekâ uygulamalarının arasında büyüyen çocuklara, hayal kurmanın ve okumanın hâlâ eşsiz bir deneyim olduğunu hatırlatan bir roman. Hazır cevaplar sunmak yerine yeni sorulara alan açan kitap, okurlarını hikâyelerin ortağı olmaya çağırıyor.



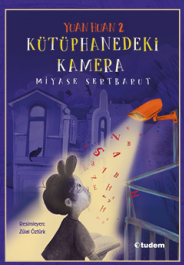



ISBN: 978-625-380-134-2

tudem.com
tudemyayingrubu